

Rökringar

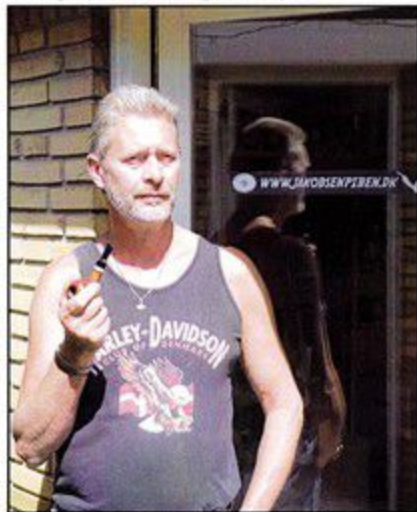
Ärgång 24
Nr 98
Sep. 2015

Svenska Pipklubben





Den danska ön Fyn är verkligen något alldeles extra för alla oss, som är intresserade av pipor och god tobak. Här finns ett tiotal pipmakare av högsta klass och två av världens ledande piptobaksfabrikanter, Orlik (som fortfarande i folkmun kallas så, även om det officiella namnet numera är STG Assens) och MacBaren. Den sistnämnda fabriken ligger i Svendborg på öns sydkust och här låg även tidigare en pifabrik. Den finns visserligen inte kvar, men i gengäld hyser staden tre pipmakare med världsrykte, Poul Isted, Manduela Riger-Kusk och Jens Tao Nielsen. Men mycket föder mer och nu har ytterligare en pipmakare etablerat sig här, Flemming Jakobsen.



Det var vid årets DM jag för första gången träffade Flemming och jag blev genast imponerad av de pipor han hade att visa upp. När jag sedan hörde att han var bosatt i Svendborg, bestämde jag mig omgående för att besöka honom under sommaren. Både min hustru och jag är mycket förtjusta i södra Fyn med dess fantastiska natur, så vi bestämde oss för att tillbringa några dagar där, då jag också fick tillfälle att träffa Flemming. Besöket ägde rum i mitten på juli och fram till dess hade sommarvädret lyst med sin frånvaro, men vi tycks alltid ha tur då vi kommer till den här delen av Danmark. Vi möttes av ett idealiskt sommarväder med temperaturer på mellan 20 och 25 grader, en klarblå himmel och ett hav som var alldeles lugnt.

Från dansband till pipor

Flemming Jakobsen och hans hustru är bosatta i ett idylliskt, lummigt villaområde i norra delen av staden. Här har Flemming också sin pipverkstad i ett uthus till villan och där förstär jag att han tillbringar mycket tid numera. Det är nu tre år sedan Flemming började göra pipor och det är fantastiskt att han på denna relativt korta tid har hunnit utrusta en komplett verkstad, skaffa rikligt med material och kommit så långt, då det gäller både stil och precision på sina pipor.

Flemming (*1957) är född i Vindby som ligger på ön Tåsinge, strax utanför Svend-

borg. Då han blev vuxen och klar att lämna hemmet, flyttade han dock in till huvudorten. Där har han sedan länge sin dagliga gärning på sjukhuset och under många år hade han två stora hobbies, han spelade trummor i ett dansband och han intresserade sig för motorcyklar. För några år sedan lades dock det band Flemming spelade i ner och då kände han att han fått nog av att vara ute och spela till långt in på nätterna. Så han beslöt att inte söka sig till något annat band och numera fungerar bastrumman istället som bord i hans arbetsrum.

Som ersättning för spelandet gällde det att hitta en annan hobby och det blev pipor Flemming fastnade för. Jag förstår att han inte har ångrat sitt val, för nu är han så fascinerad av detta, att han mer eller mindre

tillbringar varenda ledig stund i sin verkstad. Det är tur att verkstaden ligger i direkt anslutning till bostaden, annars skulle nog inte hans hustru se honom så ofta. Till och med motorcykeln har fått stå tillbaka för pipintresset. Flemming har en Harley Davidson, men den har han inte haft ute på flera år. Då hade han ju varit tvungen att vara borta från pipverkstaden, och så kan man ju inte ha det.

En finsmakare

Flemming är en flitig piprökare, även om han något skamset medger att han ibland även röker cigaretter. Han är också en finsmakare då det gäller tobak, vilket visas av att han är provrökare hos MacBarens tobaksfabrik. De är 16 stycken i en grupp

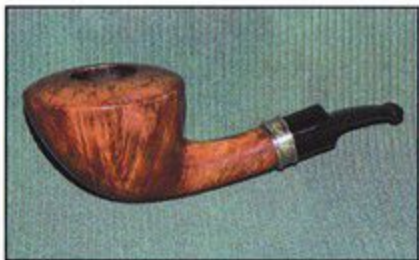




som samlas två timmar varje onsdagskväll, dels för att prova nya blandningar, dels för att testa att de gamla blandningarna håller en jämn kvalitet. Detta är ju något alla tillverkare av piptobak måste hålla på med, eftersom kvaliteten på ett års skörd inte nödvändigtvis är samma som föregående års.

Släta och rustikerade pipor

Flemming har en mycket funktionell och trivsamt verkstad och allt är väldigt välordnat. Kanske lite mer välordnat vid mitt besök än i vanliga fall, för Flemming erkänner att han just har städad där. Här finns ett stort lager av briar som kommer från Grekland, där Flemming har funnit en leverantör som har briar av hög kvalitet till ett rimligt pris. Huvuddelen av skafften görs i ebonit och jag ser ett antal stänger i olika grovlekar. Dessa kommer från Japan. I vissa fall använder Flemming även akryl.



Huvuddelen av piporna är släta men en del även rustikerade. Några sandblästrade pipor gör Flemming inte. Rustikeringarna gör han med en Dremel (en liten handborrmaskin) och är gjorda på ett sätt som påminner om sandblästring. Innan jag tittade på riktigt nära håll på en av piporna, trodde jag faktiskt att den var sandblästrad.

För närvarande ligger Flemmings produktion på 60 – 70 pipor per år och de säljes genom privata kontakter och genom hans hemsida. Då ska man ha i minnet att Flemming fortfarande har ett heltidsjobb att sköta, men målet är att kunna försörja sig på piptillverkning, helt eller delvis. I så fall kommer Flemming givetvis att kunna öka produktionen och skaffa sig några återförsäljare. I nuläget har han inget behov av detta, eftersom handeln på nätet går bra.

Det är givetvis en stor tillgång att vara bosatt i en ort som Svendborg, där det finns flera kända pipmakare med stor erfarenhet.